

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง นกขมิ้นเหลืองอ่อน ๑

ครูเกศวลี มะลิโชติ

บทดอกสร้อย นกขมิ้นเหลืองอ่อน

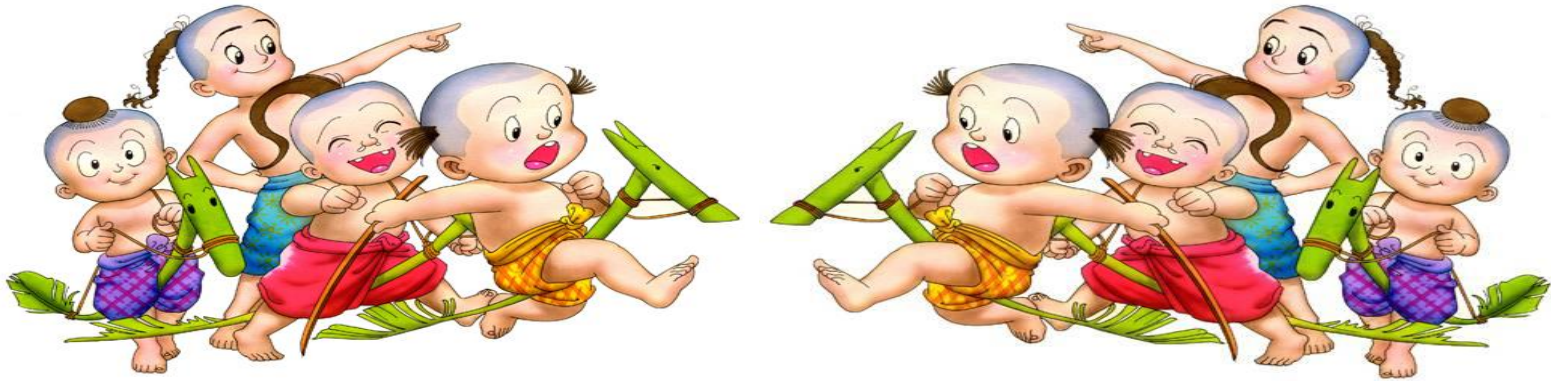
ปักเอ๋ย ปักชิน
นกขมิ้น เรือเรื่อ เหลืองอ่อน
ถึงเวลา หากิน ก็บินจร
ครันสายัณห์ ผันร่อน มานอนรัง
ความเคยคุ้น สุกณา อุตสาหะ
ไม่เลยละ พุ่มไม้ ที่ใจหวัง
เพราะปากเพียร ชอบที่ มีกำลัง
เป็นที่ตั้ง ตนรอด ตลอดเอ๋ย

หลวงพลโยธานุโยค (นก)
วรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

บทอาขยาน

เด็กน้อย

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

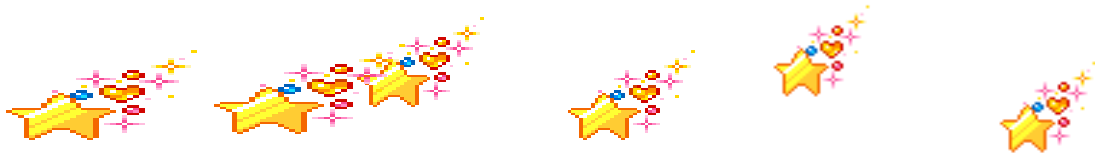

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียนรู้

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

บทดอกสร้อย

บทดอกสร้อย หมายถึง ชื่อคำร้อยกรองชนิดหนึ่ง มีลักษณะคล้ายสั้กวา แต่ในวรรคที่ ๑ มี ๔ คำ มี เอ้ย เป็นคำที่ ๒ เช่น แมวเอ้ยแมวเหมียว บทหนึ่งมี ๔ คำกลอนหรือ ๘ วรรค และคำลงจบบทให้ลงคำว่า เอย

ความสุข

ความเอ๋ยความสุข ที่ทุกคนใคร่ไฝ่หา

ดูเหมือนเป็นภาพมายา ไชว่คว้าเท่าไรไม่เจอ

แท้จริงสุขนั้นอยู่ใกล้

เพียงจิตพอใจสุขเสมอ

ทำดีดีดลปรนเปรอ

บำเรอใจสุขทุกเมื่อเอ๋ย

บ้านน้อย

บ้านเอ๋ยบ้านน้อย

แม้จะด้อยราคาที้อาศัย

หากเป็นที่รักรวมร่วมจิตใจ

เหนื่อยจากไหนมาถึงบ้านสราญรมย์

พ่อแม่ลูกห้อมล้อมกันพร้อมหน้า
จําเรื่องราวเร่ริงรื่นไม่ชื่นชม
ถึงจนยากหากประจักษ์รักชื่นชม
บ้านนั้นสมเป็นสถานวิมานเอย

น้ำใส

น้ำเอ๋ยน้ำใส

เหมือนน้ำใจผุดผ่องไม่หมองครี
เปี่ยมด้วยความเมตตาและปราณี
ผูกไมตรียังยืนชวนชื่นบาน

น้ำขุ่นเปรียบน้ำจิตใฝ่ริษยา
ใครคบหามีแต่ทุกข์ไม่สุขศานต์
เพียงคำน้อยอาจทำให้รำคาญ
รักร้ายราญรอนมิตรผิดใจเอ๋ย

เอื้อเฟื้อ

เอื้อเอื้อเอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือถ้อยที่ถ้อยอาศัย
หนักนิตเบาหน้อยค้อยอภัย อยู่รวมกันได้ดีครั้น
อกเขาอกเรานี้หนอ เห็นพอลดหย่อนผ่อนผัน
มาเถิดหันหน้าหากัน สัมพันธ์ไมตรีมีสุขเอย

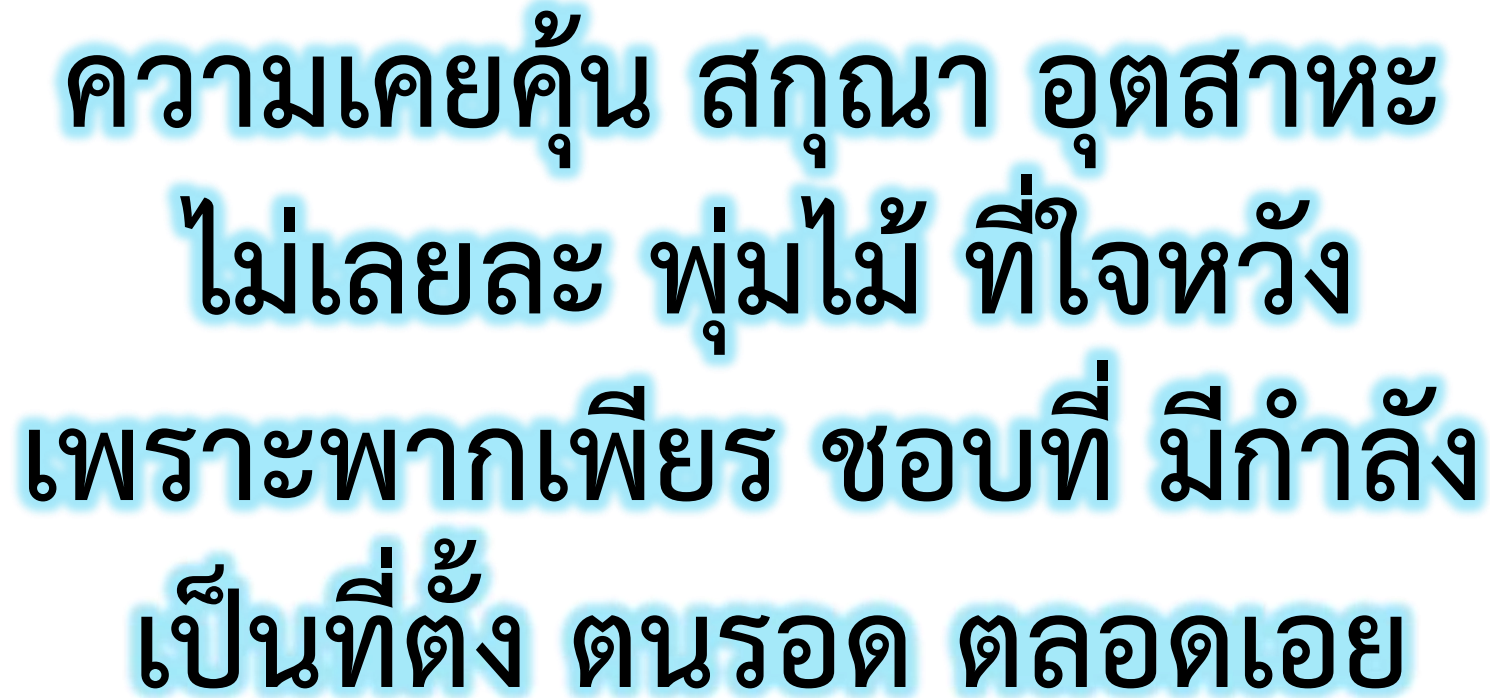
นกขมิ้นเหลืองอ่อน

ปักเอ๋ย ปักชิน

นกขมิ้น เรือเรือง เหลืองอ่อน

ถึงเวลา หากิน ก็บินจร

ครันสายัณห์ ฝันร้อน มานอนรัง

ความเคยคุ้น สกฤณา อุตสาหะ
ไม่เลยะละ พุ่มไม้ ที่ใจหวัง
เพราะพากเพียร ชอบที่ มีกำลัง
เป็นที่ตั้ง ตนรอด ตลอดอายุ

นกขมิ้นเหลืองอ่อน

ปักเอ๋ย ปักชิน

นกขมิ้น เรือเรือง เหลืองอ่อน

ถึงเวลา หากิน ก็บินจร

ครันสายัณห์ ฝันร้อน มานอนรัง

ความเคยคุ้น สกฤณา อุตสาหะ
ไม่เลยะละ พุ่มไม้ ที่ใจหวัง
เพราะพากเพียร ชอบที่ มีกำลัง
เป็นที่ตั้ง ตนรอด ตลอดอายุ

ใบงานที่ ๐๗

เติมคำที่กำหนด

คำชี้แจง เติมคำที่กำหนดให้ลงใน
ช่องว่างให้ถูกต้อง

***

พ ๑๑/พ.๓-๐๗

ใบงานที่ ๐๗
เติมคำที่กำหนด

คำชี้แจง เติมคำที่กำหนดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กำลัง	สกุณา	ปักชฌน	พุ่มไม้
นกขม้ัน	ตลอด	สายัณห์	เวลา

ปักเอ้ย _____

_____ เรือเรือเหตลิ่งอ่อน

ถึง _____ หากินก็บินจร

ครัน _____ ผันร่อนมานอนรัง

ความเคยคุ้น _____ อูสาหะ

ไม่เลยละ _____ ที่ใจหวัง

เพราะพากเพียรชอบที่มี _____

เป็นที่ตั้งตนรอด _____ เอย

ชื่อ ..... สกุล ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

กำลัง สุกงา ปักชิน พุ่มไม้
นกขมิ้น ตลอด สายัณห์ เวลา

กำลัง สุกงา
ปักชิน พุ่มไม้
นกขมิ้น ตลอด
สายัณห์ เวลา

ปีกเอ๋ย _____
_____ เรือเรือเหลืองอ่อน
ถึง _____ หากินก็บินจร
ครั้น _____ ผันร่อนมานอนรัง
ความเคยคุ้น _____ อูสาหะ
ไม่เลยละ _____ ที่ใจหวัง
เพราะปากเพียรชอบที่มี _____
เป็นที่ตั้งตนรอด _____ เอ๋ย

ปักเอ๋ย **ปักชิน**

นกขมิ้น เรือเรืองเหลื่องอ่อน

ถึง **เวลา** หากินก็บินจร

ครั้น **สายัณฑ์** ฝันร้อนมานอนรัง

ความเคยคุ้น สกุณา อุตสาหะ

ไม่เคยละ พุ่มไม้ ที่ใจหวัง

เพราะพากเพียรชอบที่มี กำลัง

เป็นที่ตั้งตนรอด ตลอด เออ

บทอ่าน

เรื่องพากเพียรทำหน้าที่
หน้าที่ ๒๘๙-๒๙๐

